

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И КРАЉЕВИНЕ БЕЛГИЈЕ О
ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Краљевине Белгије о полицијској сарадњи, потписан 7. фебруара 2017. године, у Београду, у оригиналу на српском, француском, холандском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

Споразум између Републике Србије и Краљевине Белгије о полицијској сарадњи

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

И

КРАЉЕВИНА БЕЛГИЈА

У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: УГОВОРНЕ СТРАНЕ,

У ЖЕЉИ да унапреде пријатељске односе и продубе сарадњу између Уговорних страна, нарочито имајући у виду заједничку вољу за јачање полицијске сарадње између њих;

СВЕСНЕ чињенице да међународни организовани криминал и тероризам представљају велику претњу друштвено-економском развоју држава Уговорних страна као и њиховој јавној безбедности;

ИМАЈУЋИ У ВИДУ да стављање под контролу незаконитих улазака и излазака са територије Уговорних страна и нерегуларних миграција, и сузбијање организованих канала који учествују у овим незаконитим радњама представљају предмет забринутости за владе и парламенте Уговорних страна;

УВЕРЕНЕ да делотворна билатерална сарадња олакшава остваривање циљева борбе против криминала које су одредили надлежни органи Уговорних страна;

НАСТОЈЕЋИ да осмисле механизам билатералне полицијске сарадње као и конкретне мере које се примењују у ту сврху;

ВОЂЕНЕ начелима равноправности и обостране користи;

ВОЂЕНЕ законима који су на снази на територијама Уговорних страна и имајући у виду међународне обавезе које су преузеле њихове владе и институције, нарочито Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода од 4. новембра 1950. године и њене протоколе, Конвенцију Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података (ETS бр. 108) од 28. јануара 1981. године и Додатни протокол уз Конвенцију Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података у вези са надзорним органима и прекограничним протоком података (ETS бр. 181) од 8. новембра 2001. године,

ДОГОВОРИЛЕ СУ СЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

У сврху овог споразума, следећи изрази значе:

- 1) **надлежни орган** значи државни орган Уговорне стране коме је поверено вршење одређених послова у вези са борбом против криминала и који је та Уговорна страна одредила да спроводи одредбе овог споразума, као што је наведено у члану 5. овог споразума;
- 2) **службено лице** значи представник надлежног органа;
- 3) **официр за везу** значи службено лице једне од Уговорних страна које је именовано да представља своју земљу код друге Уговорне стране;
- 4) **информација** значи сваки податак о физичким или правним лицима, информације о догађајима, околностима и карактеристикама као и сви други подаци који су потребни за спровођење овог споразума;
- 5) **подаци о личности** значи свака информација која се односи на идентификовано лице или лице чији се идентитет може утврдити;
- 6) **обрада података о личности** значи било која радња која се врши у односу на податке о личности или све такве радње, уз помоћ аутоматских средстава или без њих;
- 7) **трговина људима** значи кривична дела описана у члану 3. став (а) Протокола Уједињених нација од 15. новембра 2000. године за спречавање, сузбијање и кажњавање трговине људима, нарочито женама и децом, који допуњује Конвенцију Уједињених нација против транснационалног организованог криминала;
- 8) **кријумчарење људи** значи кривична дела описана у члану 3. Протокола Уједињених нација од 15. новембра 2000. године против кријумчарења миграната копном, морем и ваздухом, који допуњује Конвенцију Уједињених нација против транснационалног организованог криминала;
- 9) **сексуална експлоатација деце** значи кривична дела описана у члану 34. Конвенције Уједињених нација од 20. новембра 1989. године о правима детета, укључујући производњу, продају и дистрибуцију или било који други облик промета дечије порнографије и поседовање таквог материјала за личне потребе;
- 10) **кривична дела у вези са нуклеарним и радиоактивним материјалом** значи кривична дела побројана у члану 7. став 1. Конвенције Уједињених нација од 3. марта 1980. године о физичкој заштити нуклеарног материјала, која је потписана у Бечу и Њујорку;
- 11) **прање новца** значи кривична дела побројана у члану 6. ст. 1-3. Конвенције Савета Европе од 16. маја 2005. године о прању, тражењу, заплени и конфискацији прихода стечених криминалом и финансирања тероризма, која је потписана у Варшави;
- 12) **организовани криминал** је свако кривично дело које спада у транснационални организовани криминал као што предвиђа Конвенција Уједињених нација од 15. новембра 2000. године против транснационалног организованог криминала;
- 13) **опојне дроге** се односе на сваку природну или синтетичку супстанцу која је поменута у Табелама I и II Јединствене конвенције Уједињених нација од 30.

марта 1961. године о опојним дрогама која је усвојена у Њујорку, као и у релевантним одредбама било које наредне конвенције којом се проширује листа дрога, којој приступе Уговорне стране овог споразума;

14) **психотропне супстанце** се односе на сваку природну или синтетичку супстанцу или било који природни материјал који је поменут у Табелама I, II, III или IV Конвенције Уједињених нација о психотропним супстанцама од 21. фебруара 1971. године, усвојене у Бечу, као и у релевантним одредбама било које наредне конвенције којом се проширује листа дрога, којој приступе Уговорне стране овог споразума;

15) **недозвољена трговина опојним дрогама или психотропним супстанцама** се односи на производњу и израду или трговину дрогама или психотропним супстанцама противно одредбама Конвенције Уједињених нација од 30. марта 1961. године о опојним дрогама, Конвенције Уједињених нација од 21. фебруара 1971. године о психотропним супстанцама или Конвенције Уједињених нација од 19. децембра 1988. године против недозвољене трговине опојним дрогама и психотропним супстанцама;

16) **високотехнолошки криминал** значи сваки преступ који спада у високотехнолошки криминал како је предвиђено Конвенцијом Савета Европе од 23. новембра 2001. године о високотехнолошком криминалу, која је потписана у Будимпешти;

17) **корупција** значи кривична дела описана у члановима 2-15. Кривично-правне конвенције Савета Европе о корупцији од 27. јануара 1999. године, која је потписана у Стразбуру;

18) **тероризам** значи намерне радње поменуте ниже у тексту у тачкама од (а) до (и), које су дефинисане као кривична дела према националном законодавству Уговорних страна, које, с обзиром на њихову природу или контекст, могу озбиљно нашкодити некој земљи или међународној организацији када се врше у циљу:

- озбиљног застрашивања становништва или
- принуде владе или међународне организације да изврши неку радњу или се уздржи од вршења неке радње или
- озбиљне дестабилизације или разарања основних политичких, уставних, економских или друштвених структура неке земље или међународне организације,

сматра се кривичним делом тероризма:

(а) напади на људски живот који могу довести до смртог исхода;

(б) напади на физички интегритет неког лица;

(ц) отмица или узимање талаца;

(д) изазивање огромног разарања државног или јавног објекта, саобраћајног система, инфраструктурног објекта, укључујући информациони систем, непокретне платформе на епиконтиненталном појасу, јавног места или приватне имовине које ће вероватно да угрози људски живот или да доведе до велике економске штете;

(е) отмица ваздухоплова, бродова или других средстава јавног или робног превоза;

(ф) производња, поседовање, прибављање, превоз, испорука или употреба оружја, експлозива или нуклеарног, биолошког или хемијског оружја, као и истраживање и развој биолошког и хемијског оружја;

(г) испуштање опасних супстанци или проузроковање пожара, поплава или експлозија чије последице угрожавају људски живот;

(х) ометање или прекид снабдевања водом, електричном енергијом или другим основним природним ресурсом чије последице угрожавају људски живот;

(и) претња извршењем било којег дела наведеног у тачкама од (а) до (х).

ОБЛАСТИ САРАДЊЕ

Члан 2.

1. Уговорне стране се старају да једна другој пруже, у складу са прописима и условима које одређује овај споразум, најширу могућу сарадњу у области полицијске сарадње.

2. Уговорне стране ће сарађивати у спречавању, сузбијању и расветљавању тешких кривичних дела која потичу од организованог криминала а нарочито:

- кривичних дела против живота, здравља и физичког интегритета људи;
- недозвољене трговине опојним дрогама, психотропним супстанцама или прекурсорима;
- нерегуларних миграција и кријумчарења људи;
- трговине људима;
- дечије порнографије и сексуалне злоупотребе деце;
- тероризма, финансирања тероризма и других кривичних дела у вези са тероризмом;
- изнуде;
- крађе и незаконите производње и промета и незаконите трговине оружјем, онеспособљеним оружјем у циљу његовог оспособљавања, муницијом, експлозивима, хемијским, биолошким и радиоактивним супстанцама, нуклеарним материјалом и другим опасним супстанцама;
- фалсификовања новца и других инструмената плаћања, хартија од вредности и других финансијских докумената, њиховог пуштања у оптицај или употребе као право;
- фалсификовања било којег званичног документа, његовог пуштања у оптицај или употребе као право;
- недозвољених финансијских трансакција и других престапа против финансијског система;
- организованог имовинског криминала, као што су пљачка, разбојништво и крађа или крађа робе из радње коју изврше (мобилне) организоване криминалне групе;
- препродаје крадене робе;
- прања новца;
- кривичних дела у вези са културним наслеђем;

- корупције и кривичних дела у вези са корупцијом;
- високотехнолошког криминала и других кривичних дела против безбедности електронских података и информационах система.

3. Тешка кривична дела која проистичу из организованог криминала која нису дефинисана у члану 1. биће предмет евалуације надлежних органа у складу са националним законодавством држава којима припадају.

Члан 3.

Уговорне стране су такође сагласне да сарађују:

- у трагању за несталим лицима и помагању приликом идентификовања лица и неидентификованих лешева;
- у трагању за лицима за којима се трага на међународном нивоу;
- у претрази својих националних територија у циљу лоцирања несталих и изгубљених предмета или предмета у вези са кривичним делима;
- путем узајамне помоћи кроз размену најбољих пракси, обуку и друге стручне активности у области одржавања јавног реда и јавне безбедности током масовних догађаја, нарочито спортских догађаја, који се одржавају на националним територијама Уговорних страна.

ОБЛИЦИ САРАДЊЕ

Члан 4.

Надлежни органи Уговорних страна сарађују у областима из члана 2. и 3. овог споразума кроз:

- размену информација у вези са областима које спадају у њихову надлежност;
- обезбеђивање техничке и научне помоћи, стручног знања као и специјализоване техничке опреме;
- размену искустава;
- обезбеђивање помоћи у професионалној обуци,

у складу са овде наведеним условима.

НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ

Члан 5.

1. У спровођењу овог споразума Уговорне стране одређују као надлежне органе:

- у Републици Србији: Дирекција полиције и друге организационе јединице у Министарству унутрашњих послова надлежне за извршење полицијских задатака;
- у Краљевини Белгији: белгијска интегрисана полиција, коју чине два нивоа.

2. Уговорне стране обавештавају једна другу без одлагања писаним путем дипломатским каналима о свим променама контакт детаља надлежних органа.

3. У спровођењу овог споразума надлежни органи Уговорних страна могу, у оквиру своје надлежности, да закључе додатне техничке протоколе за конкретне области или облике сарадње.

РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Члан 6.

Уговорне стране пружају помоћ и обезбеђују тесну и сталну сарадњу. Стога оне размењују све релевантне и важне информације.

Ова сарадња може се остварити путем сталних контаката преко официра за везу који ће бити постављени.

Члан 7.

1. Уговорне стране се старају да обезбеде да њихови надлежни органи, у складу са националним законодавством и у оквиру својих овлашћења, помажу једни другима у циљу спречавања, сузбијања и расветљавања кривичних дела, као и одржавања јавног реда и безбедности, осим ако национално законодавство предвиђа да се информације морају размењивати преко правосудних органа.

2. У конкретним случајевима, Уговорна страна може, на сопствену иницијативу и у складу са националним законодавством, да саопшти информације другој Уговорној страни које се сматрају корисним за ту другу страну у спречавању и сузбијању кривичних дела као што су она из члана 2. овог споразума или у спречавању претњи по јавни ред и безбедност, на начин који одређује национално законодавство Уговорне стране која шаље информације.

ЗАХТЕВИ ЗА ПРУЖАЊЕ ПОМОЋИ

Члан 8.

1. Надлежни органи шаљу информације и спроводе друге облике сарадње предвиђене у члану 4. овог споразума кроз давање одговора на примљене захтеве за пружање помоћи поштом, преко курира или слањем информација електронским средствима комуникације, под условом да је безбедност осигурана. Таква сарадња може се одржавати преко официра за везу, ако постоје.

2. Захтев за пружање помоћи садржи неопходне информације које су потребне за његово извршење. Захтев за пружање помоћи може бити праћен документима који се односе на његов садржај или копијама истих.

3. Замољени надлежни орган извршава захтев за пружање помоћи у што краћем року. Он може затражити од надлежног органа молиоца друге Уговорне стране додатне информације када се то чини потребним за извршење захтева или када то може олакшати извршење.

4. Ако се захтев односи на преступе политичке или војне природе или ако замољени надлежни орган основано сумња да ће захтев, уколико се одобри, вероватно довести у питање њен национални суверенитет или безбедност или да ће бити противан њеном националном законодавству, међународним обавезама или другим суштинским националним интересима, он може одбити да га изврши у целини или делимично, или може поставити услове за његово

извршење. Захтев за пружање помоћи може се и одбити ако се радња због које је упућен захтев за пружање помоћи не сматра кривичним делом према важећем националном законодавству у држави замољеног надлежног органа. У случају одбијања, замољени надлежни орган одмах о томе обавештава писаним путем надлежни орган молилац друге Уговорне стране, наводећи разлоге одбијања.

Члан 9.

Уговорна страна молила не може користити информације које достави замољена Уговорна страна као доказе извршења кривичног дела које се ставља на терет, већ само путем захтева за узајамну помоћ у складу са преовлађујућим међународним одредбама.

Члан 10.

1. Захтеви за пружање помоћи и одговори на те захтеве морају се размењивати између централних органа задужених за међународну полицијску сарадњу у свакој Уговорној страни. Када захтев није могуће упутити благовремено на основу напред поменуте процедуре, надлежни орган Уговорне стране молила може га изузетно и само у хитним случајевима упутити директно надлежном органу замољене Уговорне стране, који може директно одговорити. У тим изузетним случајевима, надлежни орган молилац мора у што краћем року обавестити централни орган који је надлежан у замољеној Уговорној страни о свом директном захтеву и образложити хитност истог.

2. Надлежни органи именују централне органе који ће бити надлежни за међународну сарадњу.

ОФИЦИРИ ЗА ВЕЗУ

Члан 11.

1. Уговорне стране могу, уз обострану сагласност, упутити на одређено или неодређено време официре за везу из једне Уговорне стране у другу Уговорну страну.

2. Упућивање официра за везу на одређено или неодређено време има за циљ да продуби и убрза сарадњу између Уговорних страна, а нарочито кроз:

а) размену информација у сврхе дефинисане у члану 7;

б) пружање помоћи у задацима које спроводе органи надлежни за надзор границе и за миграције;

ц) пружање помоћи у задацима које спроводе органи надлежни за спречавање претњи по јавни ред;

д) извршење било ког другог задатка предвиђеног њиховим националним законодавством.

3. Официри за везу имају задатак да пружају савете и помоћ. Они нису овлашћени да предузимају самосталне полицијске мере. Они размењују информације и врше друге радње у складу са инструкцијама које им даје Уговорна страна која их упућује и могу, у оквиру својих овлашћења, одговорати на захтеве за пружање помоћи које добију од Уговорне стране у коју су упућени. Приликом обављања својих задатака официри за везу поштују законе који важе на националној територији Уговорне стране у коју су упућени.

4. Уговорна страна која упућује одговара за сву штету коју њени официри за везу учине током обављања својих задатака из става 2. овог члана, у складу са националним законодавством Уговорне стране у коју су упућени. Уговорна страна на чијој је националној територији штета настала надокнађује штету под условима који се примењују на штету коју проузрокују њена службена лица. Уговорна страна која упућује надокнађује оној другој у потпуности сваки износ који је она исплатила оштећенима или другим лицима која на то имају право.

5. Надлежни министри Уговорних страна могу се договорити да официри за везу једне Уговорне стране који су упућени у трећу земљу такође заступају интересе друге Уговорне стране.

ЗАШТИТА ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ

Члан 12.

Приликом обраде података о личности на основу овог споразума, надлежни органи Уговорних страна поступају у складу са Конвенцијом Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података (ETS бр. 108) од 28. јануара 1981. године и Додатним протоколом уз Конвенцију Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података у вези са надзорним органима и прекограничним протоком података (ETS бр. 181) од 8. новембра 2001. године, као и са законима који су на снази на територијама држава Уговорних страна и следећим одредбама:

1) надлежни орган Уговорне стране која шаље податке о личности одговоран је за тачност, целовитост и исправност података о личности који се шаљу и стара се о томе да се подаци шаљу само онолико колико је потребно у сврхе овог споразума;

2) надлежни орган Уговорне стране која прима податке користи послате податке о личности искључиво у сврхе због којих су послати, у складу са одредбама овог споразума и условима које постави надлежни орган Уговорне стране која шаље податке. Подаци се могу користити у друге сврхе предвиђене овим споразумом искључиво уз претходно одобрење надлежног органа који их је доставио;

3) само надлежни органи Уговорних страна који су наведени у члану 5. овог споразума могу користити податке о личности који су размењени на основу овог споразума. Ти подаци не могу се саопштавати другим органима без претходног одобрења надлежног органа који их је доставио, осим када Уговорну страну која прима податке на то обавезује национално законодавство;

4) на захтев надлежног органа Уговорне стране пошиљаоца, надлежни орган Уговорне стране примаоца доставља информације о коришћењу података о личности и оствареним резултатима;

5) ако се испостави да су послати подаци о личности неисправни или нетачни или да те податке о личности није требало послати у складу са законима који су на снази на територији државе надлежног органа пошиљаоца, надлежни орган пошиљаоца одмах о овоме обавештава надлежни орган примаоца. Овај други их исправља или уништава без одлагања и о томе ће одмах обавестити сваки други орган коме су предметни подаци послати у складу са ставом 3. овог члана;

6) Уговорна страна не може да тврди да је друга Уговорна страна саопштила нетачне податке не би ли избегла сопствену одговорност на основу свог националног законодавства према оштећеној страни;

7) на захтев лица чији су подаци о личности послати, дотична Уговорна страна ће му доставити информације које су тражене и у складу са националним законодавством Уговорне стране. Остваривање права лица на која се односе подаци о личности може се ускратити када је такво ускраћивање потребно како би се осигурала национална безбедност, одбрана, јавни ред, спречавање криминала, расветљавање и откривање кривичних дела, значајни национални економски и финансијски интереси Уговорне стране;

8) Уговорна страна прималац уништиће послате податке о личности у складу са својим националним законодавством;

9) надлежни органи Уговорне стране пошиљаоца и примаоца воде евиденцију о слању, пријему и уништавању података о личности као и о одбијању слања података о личности. Уговорне стране достављају листе органа који су овлашћени да имају увид у евиденције;

10) надлежни органи Уговорне стране пошиљаоца и примаоца прописно штите пренете податке од недозвољеног приступа, измена без сагласности надлежног органа Уговорне стране пошиљаоца, случајног или незаконитог уништавања, обелодањивања и сваке друге незаконите обраде.

ЗАШТИТА ТАЈНИХ ПОДАТАКА

Члан 13.

Надлежни орган молилац мора да обезбеди степен тајности којим је замољени орган означио податак. Степени тајности су они које користи Европол.

Члан 14.

Ако се подаци о личности саопштавају преко официра за везу као што је поменуто у члану 11, одредбе овог споразума се не примењују осим ако официр за везу саопштава те податке Уговорној страни у коју је упућен.

ЈЕЗИЦИ САРАДЊЕ И ВАЉАНОСТ ДОКУМЕНАТА

Члан 15.

1. Захтев за пружање помоћи и друга документа која се шаљу на основу овог споразума састављају се на било којем од званичних језика Уговорне стране примаоца или на енглеском језику.

2. Надлежни орган Уговорне стране примаоца прихвата ваљаност пратећих докумената из члана 8. став 2. које добије од надлежног органа друге Уговорне стране без додатне потврде или провере веродостојности.

КОНСУЛТАЦИЈЕ

Члан 16.

1. Надлежни министри Уговорних страна могу основати сталне или повремене радне групе у циљу разматрања заједничких проблема који се односе на откривање и спречавање области криминала из члана 2. овог

споразума и области сарадње из члана 3. овог споразума и, ако је потребно, изношења предлога како би се унапредили практични и технички аспекти сарадње Уговорних страна.

2. Надлежни министри Уговорних страна оснивају комитет за евалуацију који ће подносити извештаје министрима сваке три године.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 17.

Било који спор између Уговорних страна у вези са тумачењем или применом овог споразума решава се путем преговора или консултација.

ОСТАЛЕ МЕЂУНАРОДНЕ ОБАВЕЗЕ

Члан 18.

Овај споразум не утиче на обавезе које проистичу из других међународних билатералних или мултилатералних споразума, чија је потписница било која од Уговорних страна.

ТРОШКОВИ

Члан 19.

У оквирима одобрених буџета укључених институција, Уговорне стране носе своје трошкове који проистичу из спровођења овог споразума, осим ако другачије није договорено.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 20.

Одредбе овог споразума примењују се само ако су у складу са националним законодавством. Спровођење овог споразума ће се пратити у складу са националним законодавством обе Уговорне стране.

Члан 21.

Уговорне стране обавештавају једна другу, писаним путем и дипломатским каналима, о окончању законских процедура неопходних за спровођење овог споразума.

Споразум ће ступити на снагу првог дана другог месеца након пријема последњег обавештења.

Споразум се закључује на неодређено време. Било која Уговорна страна има право да га откаже путем писаног обавештења другој Уговорној страни, које ће послати преко дипломатских канала. Отказ ступа на снагу шест месеци након његовог слања.

Члан 22.

Било која Уговорна страна може послати било какав предлог у циљу измене овог споразума другој Уговорној страни. Уговорне стране ће финализирати измене и допуне овог споразума уз обострану сагласност.

Као потврду тога су доле потписани, прописно овлашћени за то, потписали овај споразум.

САЧИЊЕНО у Београду, дана 7. фебруара 2017. године, у два примерка на српском, француском, холандском и енглеском језику при чему се сва четири текста сматрају веродостојним. У случају разлике у тумачењу одредби овог споразума, текст на енглеском језику има предност.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**
потпредседник Владе и
министар унутрашњих послова
Републике Србије

др Небојша Стефановић

**ЗА ВЛАДУ
КРАЉЕВИНЕ БЕЛГИЈЕ**
потпредседник Владе и министар
безбедности и унутрашњих послова
Краљевине Белгије

Јан Јамбон

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.